DAPHNIS	LONGUS – I, 9 – UNE STRUCTURE TRÈS RHÉTORIQUE

1a	Ἦρος ἦν ἀρχὴ καὶ πάντα ἤκμαζεν ἄνθη, • τὰ ἐν δρυμοῖς, • τὰ ἐν λειμῶσι • καὶ ὅσα ὄρεια·
1b	βόμβος ἦν ἤδη μελιττῶν, ἦχος ὀρνίθων μουσικῶν, σκιρτήματα ποιμνίων ἀρτιγεννήτων·
1c	ἄρνες ἐσκίρτων ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἐβόμβουν ἐν τοῖς λειμῶσιν αἱ μέλιτται, τὰς λόχμας κατῇδον ὄρνιθες.

2	Τοσαύτης δὴ πάντα κατεχούσης εὐωρίας
	οἱ ἁπαλοὶ καὶ νέοι μιμηταὶ τῶν ἀκουομένων ἐγίνοντο καὶ βλεπομένων·
	• ἀκούοντες μὲν τῶν ὀρνίθων ᾀδόντων ᾖδον,
	• βλέποντες δὲ σκιρτῶντας τοὺς ἄρνας ἥλλοντο κοῦφα,
	• καὶ τὰς μελίττας δὲ μιμούμενοι
	    • τὰ ἄνθη συνέλεγον·
	    • καὶ τὰ μὲν εἰς τοὺς κόλπους ἔβαλλον,
	    • τὰ δὲ στεφανίσκους πλέκοντες ταῖς Νύμφαις ἐπέφερον.